

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2015/63**af 21. oktober 2014****om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår *ex ante*-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾, særlig artikel 103, stk. 7 og 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til direktiv 2014/59/EU skal medlemsstaterne etablere afviklingsfinansieringsordninger for at sikre, at afviklingsmyndigheden på effektiv vis kan anvende afviklingsværktøjer og -beføjelser. Sådanne afviklingsfinansieringsordninger bør have tilstrækkelige finansielle ressourcer til, at afviklingsrammerne kan fungere effektivt, og har derfor beføjelse til at opkræve *ex ante*-bidrag hos de institutter, der er meddelt tilladelse på deres område, herunder EU-filialer (»institutter«).
- (2) Medlemsstaterne er forpligtet til at opkræve *ex ante*-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger ikke alene hos institutter, men også hos EU-filialer, jf. nævnte direktivs artikel 103, stk. 1. EU-filialer er også omfattet af Kommissionens beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, jf. nævnte direktivs artikel 103, stk. 7 og 8. I henhold til artikel 47 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU⁽²⁾ falder tilsynskravene for og den tilsynsmæssige behandling af EU-filialer dog ind under medlemsstaternes ansvarsområde, og derfor bør mange af risikojusteringsparametrene i denne delegerede forordning ikke anvendes direkte på EU-filialerne. Selv om EU-filialer ikke falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, kan de gøres til genstand for en særlig ordning, som Kommissionen indfører ved en fremtidig delegeret retsakt.
- (3) I henhold til artikel 6, 15, 16, 95 og 96 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013⁽³⁾ er visse investeringsselskaber, som kun har fået meddelt tilladelse til at levere begrænsede tjenester og udøve begrænsede aktiviteter, ikke omfattet af visse kapital- og likviditetskrav eller kan fritages for dem. Derfor finder mange af de risikojusteringsparametre, der bør fastlægges, ikke anvendelse på dem. Selv om medlemsstaterne er forpligtet til at opkræve *ex ante*-bidrag hos disse investeringsselskaber, jf. artikel 103, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, bør beføjelsen til at træffe nærmere bestemmelser om risikojusteringen overlades til medlemsstaterne for ikke at pålægge disse selskaber en uforholdsmæssig stor byrde. Nævnte investeringsselskaber bør derfor ikke falde ind under denne forordnings anvendelsesområde.
- (4) I henhold til artikel 102, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU bør medlemsstaterne sikre, at deres finansieringsordninger i løbet af en periode at regne fra direktivets ikrafttræden og indtil den 31. december 2024 når op på at råde over finansielle midler svarende til mindst 1 % af de dækkede indskud i alle de institutter, der er meddelt tilladelse på deres område. I nævnte periode bør bidragene til finansieringsordningerne fordeles så jævnt som muligt over perioden, indtil målniveauet er nået, med behørig hensyntagen til konjunkturfasen og til den indvirkning, som procykliske bidrag kan have på de bidragydende institutters finansielle stilling.
- (5) I henhold til artikel 103, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU skal der opkræves bidrag mindst én gang om året for at nå det målniveau, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 102. I henhold til artikel 103, stk. 2, i direktiv

⁽¹⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

2014/59/EU bør det årlige bidrag afspejle et instituts størrelse, idet bidraget bør baseres på et fast beløb, der er bestemt på grundlag af nævnte instituts passiver (»årligt basisbidrag«); derefter afspejler bidraget risikoniveauet for et givet instituts relevante aktiviteter, idet det årlige basisbidrag bør afpasses forholdsmæssigt efter nævnte instituts risikoprofil (»supplerende risikojustering«). En første indikator for den risiko, som et givet institut indebærer, er instituttets størrelse. Jo større et givet institut er, desto mere sandsynligt er det, at afviklingsmyndigheden i en stresssituation ud fra almene hensyn vil anse det for nødvendigt at afvikle instituttet og at anvende afviklingsfinansieringsordningen til at sikre, at afviklingsværktøjerne anvendes på effektiv vis.

- (6) For at fastsætte, hvordan afviklingsmyndighederne bør afpasse bidragene forholdsmæssigt efter institutternes risikoprofil, er det nødvendigt at præcisere de risikosøjler og -indikatorer, som bør anvendes til at bestemme institutternes risikoprofil, mekanismen for anvendelse af risikojusteringen på det årlige basisbidrag og det årlige basisbidrag som udgangspunktet for risikojusteringen. Sådanne elementer, som skal supplere de risikokriterier, der er omhandlet i artikel 103, stk. 7, i direktiv 2014/59/EU, bør etableres således, at medlemsstaterne forbliver ligestillede og det indre marked solidt, hvilket skal ske ved at undgå forskelle mellem medlemsstaternes tilgang til beregning af bidragene til deres respektive afviklingsfinansieringsordninger. På den måde bliver de bidrag, som institutterne betaler til afviklingsfinansieringsordningerne, sammenlignelige og forudsigelige for alle banktyper, hvilket er af stor betydning for lige vilkår i det indre marked.
- (7) I henhold til artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽¹⁾ anses Den Fælles Afviklingsinstans (»Afviklingsinstansen«), oprettet ved nævnte forordnings artikel 42, stk. 1, ved anvendelsen af nævnte forordning og direktiv 2014/59/EU for at være den relevante nationale afviklingsmyndighed, hvis den udfører opgaver eller udøver beføjelser, som i henhold til nævnte direktiv skal udføres eller varetages af den nationale afviklingsmyndighed. Ved artikel 70, stk. 7, i forordning (EU) nr. 806/2014 tillægges Afviklingsinstansen beføjelse til at beregne institutternes bidrag til Den Fælles Afviklingsfond, der ved anvendelse af nærværende forordning, baseret på artikel 103, stk. 7, i direktiv 2014/59/EU, skal erstatte finansieringsordningerne i de medlemsstater, som deltager i Den Fælles Afviklingsmekanisme, fra den 1. januar 2016, og derfor bør begrebet afviklingsmyndighed i nærværende forordning også omfatte Afviklingsinstansen.
- (8) Beregning af bidrag på individuelt niveau ville, i forbindelse med koncerner, ved fastsættelsen af de forskellige koncernenheders årlige basisbidrag føre til dobbelttælling af visse passiver, idet de passiver, der er tilknyttet de aftaler, som enhederne i samme koncern indgår med hinanden, udgør en del af passiver i alt, som skal tages i betragtning ved fastsættelsen af de enkelte koncernenheders basisbidrag. Derfor bør fastsættelsen af det årlige basisbidrag præciseres nærmere i forbindelse med koncerner for at afspejle koncernenhedernes indbyrdes forbundethed og undgå dobbelttælling af koncerninterne eksponeringer. For at sikre lige vilkår for enheder, som er en del af en koncern, og institutter, som er medlemmer af den samme institutsikringsordning eller er permanent tilknyttet det samme centrale organ, bør sidstnævnte behandles på samme måde.
- (9) Ved beregning af en koncernenheds årlige basisbidrag bør passiver i alt, der skal tages i betragtning, ikke omfatte passiver, der er tilknyttet aftaler, som den pågældende koncernenhed har indgået med andre enheder, som er en del af samme koncern. En sådan udelukkelse bør dog kun være mulig, hvis den enkelte koncernenhed er etableret i Unionen, i fuldt omfang er underlagt den samme konsolidering, er omfattet af passende centraliserede procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol, og hvis der ikke er nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for umiddelbar tilbagebetaling af de relevante passiver, når de forfalder. Dette burde forhindre, at passiver udelukkes fra bidragenes beregningsgrundlag, hvis der ikke er garanti for, at koncerninterne udlånseksponeringer er dækket, i tilfælde af at koncernens finansielle situation forværres. For at undgå, at udelukkelse af koncerninterne passiver begunstiger koncernenheder, som er omfattet af denne udelukkelse, bør en sådan udelukkelse heller ikke gøre det muligt for de berørte institutter at drage fordel af den forenkede bidragsordning for små institutter, hvis et givet institut efter udelukkelse af koncerninterne passiver ville have adgang til den forenkede ordning. For at sikre lige vilkår for enheder, som er en del af en koncern, og institutter, som er medlemmer af samme institutsikringsordning eller er permanent tilknyttet samme centrale organ, bør sidstnævnte behandles på samme måde.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

- (10) Uanset reglen om, at bidrag bør beregnes på individuelt niveau, bør reglerne om *ex ante*-bidrag i forbindelse med et centralt organ, hvis tilknyttede kreditinstitutter helt eller delvist er undtaget fra tilsynskrav i henhold til national lovgivning, jf. artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013, kun finde anvendelse på det centrale organ og de tilknyttede kreditinstitutter som en helhed på konsolideret grundlag, idet det centrale organs og alle de tilknyttede institutters solvens og likviditet overvåges som en helhed på grundlag af institutternes konsoliderede regnskaber.
- (11) Fastsættelsen af det årlige basisbidrag bør også præciseres nærmere i forbindelse med finansielle markedsinfrastrukturer (»FMI'er«). Visse FMI'er, f.eks. centrale modparter (»CCP'er«) eller værdipapircentraler (»CSD'er«), meddeles også tilladelse som kreditinstitutter. Visse CSD'er leverer navnlig banklignende tjenesteydelser, som er accessoriske i forhold til deres aktiviteter som markedsinfrastrukturer. I modsætning til kreditinstitutter har CSD'er ikke dækkede indskud, men snarere intradagmidler eller dag-til-dag-indståender, som hidrører fra afviklingen af de værdipapirtransaktioner, de leverer til finansielle institutioner eller centralbanker. Disse resulterer generelt ikke i kontantbeholdninger, som kan sidestilles med finansiering, der tilvejebringes med henblik på at udføre bankaktiviteter. Da de banklignende tjenesteydelser, som FMI'er yder, er accessoriske i forhold til FMI'ernes hovedaktiviteter, som er clearing eller afvikling, i forbindelse med hvilke nævnte enheder er underlagt strenge tilsynskrav i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾ og (EU) nr. 909/2014⁽²⁾ samt de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU, og da FMI'ernes forretningsmodel ikke indebærer risici, som kan sammenlignes med et kreditinstituts risici, bør der kun tages hensyn til de passiver, der er forbundet med enheders banklignende aktiviteter, ved fastsættelsen af deres passiver i alt med henblik på beregning af deres årlige basisbidrag.
- (12) Den regnskabsmæssige behandling af derivater er ikke harmoniseret i Unionen i forhold til individuelle regnskaber, hvilket derfor kunne få indflydelse på omfanget af de passiver, som skal tages i betragtning ved beregningen af de enkelte bankers bidrag. Den metode til beregning af gearingsgraden, som er omhandlet i artikel 429, stk. 6 og 7, i forordning (EU) nr. 575/2013, finder anvendelse på alle banker og sikrer, at samme derivataftale, og navnlig nettingen mellem derivataftaler, betragtes på samme måde, uanset hvilke regnskabsmæssige bestemmelser den pågældende bank er undergivet. For at sikre harmoniseret behandling af derivater ved fastsættelsen af det årlige basisbidrag bør derivater derfor, idet der tages højde for sammenligneligheden af deres værdiansættelse institutterne imellem og for lige vilkår i hele Unionen, værdiansættes i overensstemmelse med artikel 429, stk. 6 og 7, i forordning (EU) nr. 575/2013. For at sikre en forudsigelig værdiansættelse af derivater i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 bør det dog sikres, at en sådan værdiansættelse ikke kan føre til en værdi, som udgør mindre end 75 % af de berørte derivaters værdi i henhold til de relevante regnskabsmæssige bestemmelser.
- (13) Visse kreditinstitutter er støttebanker, som har til formål at fremme de samfundsmæssige målsætninger for centralregeringen eller en regional eller lokal myndighed i en medlemsstat hovedsagelig ved at yde støttelån på ikkekonkurrencemæssigt grundlag uden vinding for øje. De lån, som sådanne institutter yder, er direkte eller indirekte delvist garanteret af centralregeringen eller den regionale eller lokale myndighed. Støttelån ydes på ikkekonkurrencemæssigt grundlag uden vinding for øje med henblik på at fremme samfundsmæssige målsætninger for Unionen eller centralregeringen eller en regional myndighed i en medlemsstat. Støttelån ydes til tider gennem et andet institut som formidler (pass through-lån). I sådanne tilfælde modtager det formidlende kreditinstitut støttelån fra en multilateral udviklingsbank eller enhed i den offentlige sektor og yder dem til andre kreditinstitutter, som yder dem til slutkunderne. Da de formidlende kreditinstitutter videregiver den likviditet, der er forbundet med disse lån fra den oprindelige støttebank, til et udlånsinstitut eller et andet formidlende institut, bør sådanne passiver ikke medregnes i passiver alt, som skal tages i betragtning med henblik på beregning af det årlige basisbidrag.
- (14) I henhold til artikel 103, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU skal alle institutter bidrage til afviklingsfinansieringsordningerne. Der skal dog findes en forholdsmæssig og rimelig balance mellem ethvert instituts forpligtelse til at bidrage til en afviklingsfinansieringsordning og dets størrelse, risikoprofil, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter, dets indbyrdes forbundethed med andre institutter eller med det finansielle system generelt, indvirkningen af dets sammenbrud på de finansielle markeder, på andre institutter, på finansieringsvilkårene eller på økonomien i almindelighed og den deraf følgende sandsynlighed for, at et institut indleder afvikling og gør brug af finansieringsordningen. Sådanne forhold tages i betragtning af afviklingsmyndighederne, jf. artikel 4 i direktiv 2014/59/EU, når de afgør, om visse institutter bør være omfattet af forenklede forpligtelser i forhold til kravene

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).

om at udarbejde genopretnings- og afviklingsplaner. Der bør endvidere tages hensyn til den administrative byrde, som visse institutter og afviklingsmyndigheder pålægges ved beregning af de årlige bidrag, når det vurderes, om der er den rette balance mellem opfyldelse af kravene i direktiv 2014/59/EU og de særlige karakteristika ved de forskellige institutter, som omfattet af nævnte direktiv.

- (15) Små institutter har generelt ikke en høj risikoprofil, indebærer ofte en mindre systemisk risiko i sammenligning med store institutter, og har ofte i tilfælde af sammenbrud mindre indvirkning end store institutter på økonomien i almindelighed. Samtidig kan en eventuel indvirkning af små institutters sammenbrud på den finansielle stabilitet ikke udelukkes, idet selv små institutter kan skabe systemiske risici grundet deres rolle i banksystemet i almindelighed, de kumulative konsekvenser af deres netværk eller den afsmitningsvirkning, de kan skabe ved tab af tillid til banksystemet.
- (16) I de fleste tilfælde indebærer små institutter ikke systemiske risici, og der er mindre sandsynlighed for, at de bringes under afvikling, hvilket følgelig gør det mindre sandsynligt, at de i sammenligning med store institutter bliver omfattet af afviklingsfinansieringsordningerne, og derfor bør metoden til beregning af deres årlige bidrag til afviklingsfinansieringsordningerne forenkles. Små institutters årlige bidrag bør bestå af et fast beløb, der udelukkende er baseret på deres årlige basisbidrag, afpasset forholdsmæssigt efter deres størrelse. I en sådan metode bør indgå et forholdsmæssigt system af årlige bidrag, idet afviklingsmyndigheden skal overholde et årligt målniveau for finansieringsordningen, når de enkelte institutters årlige bidrag fastsættes. Et fast beløb er derfor udtryk for, at små institutter i mange tilfælde indebærer en mindre risiko, og det muliggør en bredere afpasning af bidraget fra større institutter, som generelt er mere systemiske, i forhold til deres risikoprofil.
- (17) Der bør for at beslutte, hvilke institutter der betragtes som små, anvendes en dobbelttærskel, hvor den første tærskel, baseret på passiver i alt (eksklusive kapitalgrundlag) minus dækkede indskud, bør svare til højst 300 mio. EUR, og den anden tærskel, baseret på de samlede aktiver, ikke bør overstige 1 mia. EUR. Sidstnævnte bør forhindre, at større institutter, som når den første tærskel for passiver, bliver omfattet af den forenkledede ordning.
- (18) Der bør foretages en skelnen inden for kategorien af små institutter, idet nogle er meget små, mens andre befinder sig tæt på de maksimumstærskler, som giver dem mulighed for at drage fordel af den forenkledede ordning. Under et system med et fælles fast beløb ville de årlige bidrag fra meget små institutter blive uforholdsmæssigt større end dem fra de små institutter, som er tæt på at nå maksimumstærsklerne. Samtidig bør det undgås, at den forenkledede ordning fører til en uforholdsmæssig stor forskel mellem de årlige bidrag fra de største af de små institutter og de institutter, som ikke har adgang til den forenkledede ordning, idet de befinder sig lige over tærsklerne. For at undgå sådanne uønskede virkninger bør der derfor indføres et system med flere kategorier af små institutter, hvis årlige bidrag bør bestå af forskellige faste beløb. Det burde give mulighed for en progressiv stigning i bidragene inden for den forenkledede ordning og mellem det højeste faste beløb og det laveste bidrag efter den metode, hvor det årlige basisbidrag afpasses efter instituttets risikoprofil.
- (19) Hvis afviklingsmyndigheden bestemmer, at små institutter har en særlig høj risikoprofil, bør afviklingsmyndigheden have mulighed for at beslutte, at de berørte institutter ikke længere bør være omfattet af den forenkledede ordning, og at deres bidrag i stedet bør beregnes efter den metode, hvor det årlige basisbidrag afpasses efter andre risikofaktorer end instituttets størrelse.
- (20) Institutter som omhandlet i artikel 45, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU rekapitaliseres ikke ved anvendelse af afviklingsfinansieringsordningerne, jf. artikel 44 og 101 i direktiv 2014/59/EU, idet de afvikles ved hjælp af nationale insolvensprocedurer eller andre former for procedurer, som gennemføres i overensstemmelse med artikel 38, 40 eller 42 i direktiv 2014/59/EU, og ophører med deres aktiviteter. Disse procedurer sikrer, at nævnte institutters kreditorer, herunder i givet fald indehavere af dækkede obligationer, dækker tabet på en måde, som realiserer afviklingens mål. Deres bidrag til afviklingsfinansieringsordningerne bør derfor afspejle disse særlige karakteristika. Afviklingsfinansieringsordningerne kan dog anvendes til andre formål, jf. artikel 101 i direktiv 2014/59/EU. Hvis et sådant institut anvender afviklingsfinansieringsordningen til sådanne formål, bør afviklingsmyndigheden kunne sammenligne risikoprofilen for alle andre institutter, som er omfattet af artikel 45, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU, med risikoprofilen for det institut, som har anvendt afviklingsfinansieringsordningen, og anvende den metode, der er omhandlet i denne delegerede retsakt, på de institutter, som har en

risikoprofil, der svarer til eller er højere end risikoprofilen for de institutter, som har anvendt afviklingsfinansieringsordningen. Der bør også udarbejdes en oversigt over elementer, som afviklingsmyndigheden bør tage i betragtning, når den sammenligner risikoprofiler.

- (21) For at sikre afviklingsmyndighederne i medlemsstaterne en fælles fortolkning af kriterierne i artikel 103, stk. 7, i direktiv 2014/59/EU, således at risikoindikatoren for institutter med henblik på beregning af de individuelle bidrag til afviklingsfinansieringsordningerne fastsættes på samme måde i hele Unionen, bør der indføres bestemmelser om en række risikosøjler, og tilsvarende risikoindikatorer for hver af disse risikosøjler, som afviklingsmyndighederne skal tage i betragtning, når de vurderer institutternes risikoprofil. For at sikre en konsekvent tilsynspraksis bør risikoindikatorerne bestå af gældende reguleringsmæssige benchmarks, som allerede findes eller er ved at blive etableret.
- (22) Hvis den relevante lovgivning indeholder bestemmelser om undtagelser, som fritager institutter for at fastsætte nogle af risikoindikatorerne på det enkelte instituts niveau, og forudsat at de kompetente myndigheder i givet fald tillader, at sådanne undtagelser anvendes, bør afviklingsmyndighederne vurdere de relevante indikatorer på konsolideret, eller i givet fald delkonsolideret, niveau for at sikre dels en konsekvent tilsynspraksis, dels at koncerner, som anvender sådanne undtagelser, ikke straffes unødigt.
- (23) For at gøre det muligt for afviklingsmyndighederne at anvende en konsekvent tilgang til de risikosøjler og -indikatorer, som de bør tage i betragtning med henblik på at bestemme institutternes risikoprofil, bør de enkelte risikosøjlers og -indikatorers relative vægt også bestemmes ved denne forordning. Det er dog vigtigt at sikre afviklingsmyndighederne tilstrækkelig fleksibilitet, når de vurderer institutternes risikoprofil, således at de kan afpasse anvendelsen af risikosøjler og -indikatorer efter de enkelte institutters særlige karakteristika. Da dette ikke udelukkende kan opnås ved at indføre bestemmelser om vurdering af risikoprofiler inden for et interval, men kræver en vis skønsmargin til fastsættelse af visse risikoindikatorers betydning fra sag til sag, bør visse risikoindikatorers vægt kun være vejledende, eller der bør fastsættes et interval for dem med henblik på at give afviklingsmyndighederne mulighed for at bestemme nævnte indikatorers relevans i et givet tilfælde.
- (24) Når betydningen af de forskellige indikatorer svarende til en given søjle bestemmes, bør sammenlægningen inden for søjlerne foretages ved hjælp af et aritmetisk vægdet gennemsnit af de individuelle indikatorer. For så vidt angår beregningen af den endelige sammensatte risikoindikator svarende til det enkelte institut, bør en sådan beregning for at undgå kompensationsvirkninger søjlerne imellem, hvor et institut, som klarer sig rimeligt godt under flere søjler og meget dårligt under en anden, normalt ville få et middelforhold til et aritmetisk gennemsnit af forskellige søjler, baseres på det geometriske vægtede gennemsnit af de individuelle søjler.
- (25) Intervallet til vurdering af den risikograd, som et givet institut indebærer, bør give mulighed for tilstrækkelig afpasning af institutternes risikoprofil i henhold til de forskellige risikosøjler og -indikatorer i denne forordning og samtidig tilvejebringe tilstrækkelig sikkerhed og forudsigelighed i forhold til de årlige beløb, som institutterne skal bidrage med i henhold til direktiv 2014/59/EU og denne forordning.
- (26) For at sikre, at bidragene rent faktisk betales, er det nødvendigt at præcisere betalingsbetingelserne og -midlerne. For bidrag, som ikke betales kontant, men i uigenkaldelige betalingsforpligtelser, jf. artikel 103 i direktiv 2014/59/EU, er det navnlig nødvendigt at præcisere, hvilken andel af de uigenkaldelige betalingsforpligtelser de enkelte institutter kan anvende, og den form for sikkerhedsstillelse, som accepteres til dækning af disse uigenkaldelige betalingsforpligtelser, således at afviklingsmyndigheden kan sikre den faktiske betaling, når den uigenkaldelige betalingsforpligtelse gennemføres, hvis afviklingsmyndigheden støder på vanskeligheder ved gennemførelsen af den uigenkaldelige betalingsforpligtelse. For at sikre, at de årlige bidrag rent faktisk betales, er det nødvendigt at sikre afviklingsmyndighederne særlige beføjelser til at anvende administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger over for institutter, som ikke opfylder kravene i denne forordning om beregning og afpasning af bidragene, f.eks. kravet om at tilvejebringe de oplysninger, som afviklingsmyndigheden anmoder om. Afviklingsmyndigheden bør også have beføjelse til at pålægge et institut dagbøder, hvis det berørte institut kun delvist betaler det årlige bidrag, som er forfaldent til betaling, eller hvis det ikke indbetaler bidraget, eller hvis nævnte institut ikke opfylder kravene i afviklingsmyndighedens meddelelse. Det er endvidere nødvendigt at indføre et særligt krav om informationsudveksling mellem kompetente myndigheder og afviklingsmyndigheder.
- (27) For at sikre, at risikojusteringen fortsat afspejler udviklingen i banksektoren og derfor til stadighed opfylder kravene i direktiv 2014/59/EU, tager Kommissionen på grundlag af erfaringerne med dets anvendelse risikojusteringen med henblik på beregning af de årlige bidrag, og navnlig hensigtsmæssigheden af risikojusteringsmultiplikatoren i denne forordning og behovet for en eventuel forhøjelse af risikojusteringsmultiplikatorens øverste grænse, op til fornyet overvejelse inden den 1. juni 2016.

- (28) I henhold til artikel 130, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, finder medlemsstaternes forpligtelse til at opkræve årlige bidrag af institutter, som er meddelt tilladelse på deres område, anvendelse fra den 1. januar 2015, og derfor bør denne forordning også finde anvendelse fra den 1. januar 2015 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFDELING 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastlægges regler vedrørende:

- metodologien til beregning og justering af institutters risikoprofil og af de bidrag, der af institutter skal betales til afviklingsfinansieringsordninger
- institutters forpligtelser vedrørende de oplysninger, de skal stille til rådighed med henblik på beregning af bidragene, og vedrørende betalingen af bidragene til afviklingsfinansieringsordninger
- foranstaltningerne til sikring af, at afviklingsmyndighederne kontrollerer, at bidragene er blevet betalt korrekt.

Artikel 2

Anvendelsesområde

- Denne forordning finder anvendelse på institutter som omhandlet i artikel 103, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU og som defineret i nævnte direktivs artikel 2, stk. 1, nr. 23). Den finder også anvendelse på et centralt organ og dets tilknyttede institutter på konsolideret grundlag, hvis de tilknyttede institutter er helt eller delvis undtaget fra tilsynsmæssige krav i national lovgivning i henhold til artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013.
- Henvisninger til en koncern indbefatter et centralt organ og alle kreditinstitutter, der er fast tilknyttet til det centrale organ, jf. artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013, og deres datterselskaber.

Artikel 3

Definitioner

Definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU ⁽¹⁾ og direktiv 2014/59/EU finder anvendelse i nærværende forordning. I denne forordning forstås desuden ved:

- »institutter«: kreditinstitutter som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 2), i direktiv 2014/59/EU eller investeringsselskaber som defineret i nr. 2) i denne artikel samt et centralt organ og alle kreditinstitutter, som er fast tilknyttet det centrale organ, jf. artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013, som en helhed på konsolideret grundlag, hvis betingelserne i artikel 2, stk. 1, er opfyldt
- »investeringsselskaber«: investeringsselskaber som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 3), i direktiv 2014/59/EU, undtagen investeringsselskaber, som er omfattet af definitionen i artikel 96, stk. 1, litra a) eller b), i forordning (EU) nr. 575/2013, eller investeringsselskaber, som udøver aktivitet 8 i afsnit A i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF ⁽²⁾, men som ikke udøver aktivitet 3 eller 6 i afsnit A i bilag I til nævnte direktiv
- »årligt målniveau«: den samlede sum af årlige bidrag fastsat for hver bidragsperiode af afviklingsmyndigheden med henblik på at nå det målniveau, der er omhandlet i artikel 102, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU
- »finansieringsordning«: en ordning, der har til formål at sikre afviklingsmyndighedens effektive anvendelse af afviklingsværktøjer og -beføjelser som omhandlet i artikel 100, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU
- »årligt bidrag«: det i artikel 103 i direktiv 2014/59/EU omhandlede beløb, som er opkrævet af den nationale afviklingsmyndighed med henblik på den nationale finansieringsordning i løbet af bidragsperioden hos hvert af de institutter, der er omhandlet i denne forordnings artikel 2

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

- 6) »bidragsperiode«: et kalenderår
- 7) »afviklingsmyndighed«: den myndighed, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/59/EU, eller en anden relevant myndighed udpeget af medlemsstaterne med henblik på artikel 100, stk. 2 og 6, i direktiv 2014/59/EU
- 8) »kompetent myndighed«: en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 9) »indskudsgarantiordninger (DGS)«: ordninger som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), b) eller c), i direktiv 2014/49/EU
- 10) »dækkede indskud«: de indskud, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2014/49/EU, undtagen midlertidigt store indskud som defineret i nævnte direktivs artikel 6, stk. 2
- 11) »passiver i alt«: passiver i alt som defineret i afdeling 3 i Rådets direktiv 86/635/EØF ⁽¹⁾ eller som defineret i henhold til IFRS-standarderne som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 ⁽²⁾
- 12) »aktiver i alt«: aktiver i alt som defineret i afdeling 3 i direktiv 86/635/EØF eller som defineret i henhold til IFRS-standarderne som omhandlet i forordning (EF) nr. 1606/2002
- 13) »samlet risikoeksponering (TRE)«: den samlede risikoeksponering som defineret i artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013
- 14) »egentlig kernekapitalprocent«: den procent, der er omhandlet i artikel 92, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 15) »MREL«: minimumskravet for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som defineret i artikel 45, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU
- 16) »kapitalgrundlag«: kapitalgrundlag, som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 118), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 17) »nedskrivningsrelevante passiver«: passiver og kapitalinstrumenter som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 71), i direktiv 2014/59/EU
- 18) »gearingsgrad«: gearingsgrad som defineret i artikel 429 i forordning (EU) nr. 575/2013
- 19) »likviditetsdækningsgrad (LCR)«: likviditetsdækningsgrad som defineret i artikel 412 i forordning (EU) nr. 575/2013 og som yderligere defineret i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 ⁽³⁾
- 20) »net stable funding ratio (NSFR)«: net stable funding ratio som indberettet i henhold til artikel 415 i forordning (EU) nr. 575/2013
- 21) »central modpart (CCP)«: en juridisk person som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) nr. 648/2012
- 22) »derivater«: derivater i henhold til bilag II til forordning (EU) nr. 575/2013
- 23) »værdipapircentral (CSD)«: en juridisk person som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1), og i artikel 54 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 ⁽⁴⁾
- 24) »afvikling«: afslutning af en værdipapirtransaktion som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 2), i forordning (EU) nr. 909/2014
- 25) »clearing«: processen i forbindelse med etablering af positioner som defineret i artikel 2, nr. 3), i forordning (EU) nr. 648/2012
- 26) »finansiell markedsinfrastruktur«: for så vidt angår denne forordning: en CCP som omhandlet i nr. 21) i denne artikel eller en CSD som omhandlet i nr. 23) i denne artikel, der er meddelt tilladelse i overensstemmelse med artikel 8 i direktiv 2013/36/EU

⁽¹⁾ Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter (se side 1 i denne EUT).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).

- 27) »støttebank«: et foretagende eller en enhed, der er oprettet af centralregeringen eller en regional myndighed i en medlemsstat, og som yder støttelån på ikke-konkurrencemæssigt grundlag uden vinding for øje med henblik på at fremme denne regerings eller myndigheds almene samfundsmæssige målsætninger, forudsat at regeringen eller myndigheden har en forpligtelse til at afdække foretagendets eller enhedens økonomiske grundlag og opretholde dets/dens levedygtighed i hele dets/dens levetid, eller at mindst 90 % af dets/dens oprindelige finansiering eller af det støttelån, der ydes, direkte eller indirekte garanteres af medlemsstatens centralregering eller af en regional myndighed i medlemsstaten
- 28) »støttelån«: lån ydet af en støttebank eller gennem et formidlende institut på ikke-konkurrencemæssigt grundlag uden vinding for øje med henblik på at fremme de samfundsmæssige målsætninger for centralregeringen eller en regional myndighed i en medlemsstat
- 29) »formidlende institut«: et kreditinstitut, som formidler støttelån, forudsat at det ikke yder dem som lån til en slutkunde.

AFDELING 2

METODOLOGI

Artikel 4

Fastsættelse af de årlige bidrag

1. Afviklingsmyndighederne fastsætter de årlige bidrag, der skal betales af hvert institut, i forhold til dets risikoprofil på grundlag af de oplysninger, som instituttet har indgivet i overensstemmelse med artikel 14, og under anvendelse af den metodologi, der er fastsat i denne afdeling.
2. Afviklingsmyndighederne fastsætter det årlige bidrag omhandlet i stk. 1 på grundlag af det årlige målniveau for afviklingsfinansieringsordningen under hensyn til det målniveau, der skal nås senest den 31. december 2024 i overensstemmelse med artikel 102, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, og på grundlag af gennemsnittet af dækkede indskud i det foregående år, beregnet kvartalsvis, for alle institutter, der er meddelt tilladelse på deres område.

Artikel 5

Risikojustering af det årlige basisbidrag

1. De bidrag, der er omhandlet i artikel 103, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU, beregnes eksklusiv følgende passiver:
 - a) koncerninterne passiver, der opstår på grundlag af transaktioner, der af et institut indgås med et institut, som er en del af samme koncern, forudsat at samtlige følgende betingelser er opfyldt:
 - i) hvert institut er etableret i Unionen
 - ii) hvert institut er i fuldt omfang underlagt det samme konsoliderede tilsyn i henhold til artikel 6-17 i forordning (EU) nr. 575/2013 og er omfattet af passende centraliserede procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol, og
 - iii) der er ingen nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for umiddelbar tilbagebetaling af passiverne, når de forfalder
 - b) passiver, som er oprettet af et institut, som er medlem af en institutsikringsordning (IPS) som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), i direktiv 2014/59/EU, og som af den kompetente myndighed har fået tilladelse til at anvende artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013, gennem en aftale, der er indgået med et andet institut, som er medlem af den samme IPS
 - c) i tilfælde af en central modpart, der er etableret i en medlemsstat, der har gjort brug af muligheden i artikel 14, stk. 5, i forordning (EU) nr. 648/2012: passiver i tilknytning til clearingaktiviteter som defineret i nævnte forordnings artikel 2, nr. 3), herunder passiver, der opstår i forbindelse med foranstaltninger, som den centrale modpart træffer for at overholde margenkrav, for at oprette en misligholdelsesfond og for at opretholde tilstrækkelige præfinansierede finansielle ressourcer til at dække potentielle tab som led i default waterfallet i henhold til nævnte forordning samt for at investere sine finansielle ressourcer i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 47

- d) i tilfælde af en værdipapircentral: passiver i tilknytning til en værdipapircentralens aktiviteter, herunder passiver over for værdipapircentralens deltagere eller tjenesteydere med en løbetid på under syv dage i forbindelse med aktiviteter, for hvilke den har fået tilladelse til at levere bankmæssige hjælpelydelser i henhold til afsnit IV i forordning (EU) nr. 909/2014, men eksklusive andre passiver, der opstår i forbindelse med sådanne bankmæssige aktiviteter
- e) i tilfælde af investeringsselskaber: passiver, der opstår som følge af besiddelse af kunders aktiver eller penge, herunder kunders aktiver eller penge, der er deponeret af eller på vegne af investeringsinstitutter som defineret i artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ⁽¹⁾ eller AIF'er som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU ⁽²⁾, under forudsætning af at disse kunder er beskyttet i henhold til den gældende insolvensret
- f) i tilfælde af institutter, der arbejder med støttelån: det formidlende instituts passiver over for det eksponeringsleverende institut eller en anden støttebank eller et andet formidlende institut og den oprindelige støttebanks passiver over for dens finansieringsparter, for så vidt som størrelsen af disse passiver matches af det pågældende instituts støttelån.
2. De i stk. 1, litra a) og b), omhandlede passiver trækkes for hver enkelt transaktion ligeligt fra passiver i alt hos de institutter, som er parter i de transaktioner eller aftaler, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b).
3. For så vidt angår denne afdeling bestemmes det årlige gennemsnit, beregnet kvartalsvis, af passiver omhandlet i stk. 1, der opstår på grundlag af derivatkontrakter i overensstemmelse med artikel 429, stk. 6 og 7, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Den værdi, der bestemmes for passiver i tilknytning til derivatkontrakter, må dog ikke være under 75 % af værdien af de samme passiver, når denne bestemmes ved anvendelse af de regnskabsbestemmelser, der gælder for det pågældende institut med henblik på regnskabsaflæggelse.

Hvis der i henhold til nationale regnskabsstandarder, der gælder for et institut, ikke foretages nogen regnskabsmæssig opgørelse af eksponering for bestemte derivatinstrumenter, fordi de ikke balanceføres, skal instituttet til afviklingsmyndigheden indberette summen af positive dagsværdier for disse derivater som genanskaffelsesomkostningerne og lægge dem til sine balanceførte regnskabsmæssige værdier.

4. For så vidt angår denne afdeling medregnes i passiver i alt som omhandlet i stk. 1 ikke den regnskabsmæssige værdi af passiver, der opstår på grundlag af derivatkontrakter, men den tilsvarende værdi bestemt efter stk. 3.
5. Med henblik på at kontrollere, om alle betingelser og krav omhandlet i stk. 1-4 er opfyldt, skal afviklingsmyndigheden basere sig på de relevante vurderinger, som de kompetente myndigheder har foretaget, og som er stillet til rådighed i henhold til artikel 90 i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 6

Risikosøjler og -indikatorer

1. Afviklingsmyndigheden vurderer institutters risikoprofil på grundlag af følgende fire risikosøjler:
- risikoeksponering
 - stabiliteten og mangfoldigheden af finansieringskilderne
 - institutets betydning for stabiliteten i det finansielle system eller i økonomien
 - supplerende risikoindikatorer, som bestemmes af afviklingsmyndigheden.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

2. Søjlen »risikoeksponering« består af følgende fire risikoindikatorer:
 - a) instituttets kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver ud over MREL
 - b) gearingsgrad
 - c) egentlig kernekapitalprocent
 - d) samlet risikoeksponering divideret med aktiver i alt.
3. Søjlen »stabiliteten og mangfoldigheden af finansieringskilderne« består af følgende risikoindikatorer:
 - a) net stable funding ratio
 - b) LCR.
4. Søjlen »instituttets betydning for stabiliteten i det finansielle system eller i økonomien« består af indikatoren »andel af interbanklån og -indsud i Den Europæiske Union, hvorved instituttets betydning for økonomien i den medlemsstat, hvor det er etableret, afspejles«.
5. Søjlen »supplerende risikoindikatorer, som bestemmes af afviklingsmyndigheden« består af følgende indikatorer:
 - a) handelsaktiviteter, ikke-balanceførte eksponeringer, derivater, kompleksitet og mulighed for afvikling
 - b) medlemskab af en institutsikringsordning
 - c) omfanget af tidligere ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige.

Ved bestemmelsen af de forskellige risikoindikatorer i søjlen »supplerende risikoindikatorer, som bestemmes af afviklingsmyndigheden« skal afviklingsmyndigheden tage hensyn til betydningen af disse indikatorer i lyset af sandsynligheden for, at der indledes afvikling af det pågældende institut, og den deraf følgende sandsynlighed for, at der gøres brug af afviklingsfinansieringsordningen, hvis instituttet afvikles.
6. Ved bestemmelsen af indikatorerne »handelsaktiviteter, ikke-balanceførte eksponeringer, derivater, kompleksitet og mulighed for afvikling« omhandlet i stk. 5, litra a), skal afviklingsmyndigheden tage hensyn til følgende elementer:
 - a) Instituttets øgede risikoprofil som følge af:
 - i) betydningen af handelsaktiviteter i forhold til balancens størrelse, kapitalgrundlagets størrelse, eksponeringernes risikograd og den overordnede forretningsmodel
 - ii) betydningen af ikke-balanceførte eksponeringer i forhold til balancens størrelse, kapitalgrundlagets størrelse og eksponeringernes risikograd
 - iii) betydningen af omfanget af derivater i forhold til balancens størrelse, kapitalgrundlagets størrelse, eksponeringernes risikograd og den overordnede forretningsmodel
 - iv) den vurderede kompleksitet af et instituts forretningsmodel og organisationsstruktur, jf. afsnit II, kapitel II, i direktiv 2014/59/EU.
 - b) Instituttets nedsatte risikoprofil som følge af:
 - i) det relative omfang af derivater, der cleares gennem en central modpart (CCP)
 - ii) den grad, i hvilken et institut i henhold til afsnit II, kapitel II, i direktiv 2014/59/EU kan afvikles umiddelbart og uden retlige hindringer.

7. Ved bestemmelsen af den i stk. 5, litra b), omhandlede indikator, skal afviklingsmyndigheden tage hensyn til følgende elementer:

- a) hvorvidt omfanget af de midler, der umiddelbart er til rådighed til både rekapitalisering og likviditetsfinansiering for at støtte det berørte institut i tilfælde af problemer, er tilstrækkeligt til at give mulighed for en troværdig og effektiv støtte til det pågældende institut
- b) graden af retlig og kontraktmæssig sikkerhed for, at de i litra a) omhandlede midler vil blive udnyttet fuldt ud, før der kan anmodes om ekstraordinær offentlig støtte.

8. Den i stk. 5, litra c), omhandlede risikoindikator skal have maksimumsværdien inden for det interval, der er omhandlet i trin 3 i bilag I, for:

- a) institutter, der indgår i en koncern, der er underlagt omstrukturering efter at have modtaget statsmidler eller tilsvarende midler, f.eks. fra en afviklingsfinansieringsordning, og stadig er i omstrukturings- eller afviklingsperioden, undtagen de to sidste år af gennemførelsen af omstrukturingsplanen
- b) institutter, der likvideres, indtil udløbet af likvidationsplanen (i det omfang, de stadig er forpligtet til at betale bidraget).

Den skal have minimumsværdien inden for det interval, der er omhandlet i trin 3 i bilag I, for alle andre institutter.

9. For så vidt angår stk. 6, 7 og 8 baserer afviklingsmyndigheden sig på de vurderinger, der er foretaget af de kompetente myndigheder, hvis disse er tilgængelige.

Artikel 7

Relativ vægt af hver risikosøjle og -indikator

1. Ved vurderingen af hvert instituts risikoprofil anvender afviklingsmyndigheden følgende vægte på risikosøjlerne:

- a) risikoeksponering: 50 %
- b) stabiliteten og mangfoldigheden af finansieringskilderne: 20 %
- c) instituttets betydning for stabiliteten i det finansielle system eller i økonomien: 10 %
- d) supplerende risikoindikatorer, som bestemmes af afviklingsmyndigheden: 20 %.

2. Den relative vægt af de risikoindikatorer, som afviklingsmyndigheder skal vurdere for at bestemme søjlen »risikoeksponering«, er følgende:

- a) instituttets kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver ud over MREL: 25 %
- b) gearingsgrad: 25 %
- c) egentlig kernekapitalprocent: 25 %
- d) samlet risikoeksponering divideret med aktiver i alt: 25 %.

3. Hver risikoindikator i søjlen »stabiliteten og mangfoldigheden af finansieringskilderne« har samme vægt.

4. Den relative vægt af hver indikator, som afviklingsmyndigheder skal vurdere for at bestemme søjlen »supplerende risikoindikatorer, som bestemmes af afviklingsmyndigheden«, er følgende:

- a) handelsaktiviteter, ikke-balanceførte eksponeringer, derivater, kompleksitet og mulighed for afvikling: 45 %
- b) medlemskab af en institutsikringsordning: 45 %
- c) omfanget af tidligere ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige: 10 %.

Ved anvendelsen af den indikator, der er omhandlet i litra b), tager afviklingsmyndigheden hensyn til den relative vægt af den indikator, der er omhandlet i litra a).

*Artikel 8***Anvendelse af risikoindikatorerne i særlige tilfælde**

1. Hvis en kompetent myndighed anvender en undtagelse over for et institut i henhold til artikel 8 og 21 i forordning (EU) nr. 575/2013, anvender afviklingsmyndigheden den indikator, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 6, stk. 3, litra b), på likviditetsundergruppeniveau. Det tal på likviditetsundergruppeniveau, der fremkommer ved hjælp af denne indikator, tildeles hvert institut, som indgår i likviditetsundergruppen, med henblik på beregning af det pågældende instituts risikoindikator.
2. Hvis den kompetente myndighed helt undlader at anvende kapitalkrav på et institut på individuelt niveau i henhold til artikel 7, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 og afviklingsmyndigheden også helt har dispenseret fra anvendelsen på individuelt niveau over for det samme institut af MREL i henhold til artikel 45, stk. 12, i direktiv 2014/59/EU, kan den i nærværende forordnings artikel 6, stk. 2, litra a), omhandlede indikator beregnes på konsolideret niveau. Det tal på konsolideret niveau, der fremkommer ved hjælp af denne indikator, tildeles hvert institut, som indgår i koncernen, med henblik på beregning af det pågældende instituts risikoindikator.
3. Hvis en kompetent myndighed anvender en undtagelse på et institut under andre omstændigheder, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 575/2013, kan de relevante indikatorer beregnes på konsolideret niveau. Det tal på konsolideret niveau, der fremkommer ved hjælp af disse indikatorer, tildeles hvert institut, som indgår i koncernen, med henblik på beregning af det pågældende instituts risikoindikatorer.

*Artikel 9***Anvendelse af risikojusteringen på det årlige basisbidrag**

1. Afviklingsmyndigheden fastsætter den supplerende risikojusteringsmultiplikator for hvert institut ved at kombinere de i artikel 6 omhandlede risikoindikatorer i overensstemmelse med de i bilag I angivne formler og procedurer.
2. Det årlige bidrag for hvert institut fastsættes af afviklingsmyndigheden for hver bidragsperiode ved at gange det årlige basisbidrag med den supplerende risikojusteringsmultiplikator i overensstemmelse med formlerne og procedurerne i bilag I, jf. dog artikel 10.
3. Risikojusteringsmultiplikatoren skal ligge i intervallet 0,8 til 1,5.

*Artikel 10***Små institutters årlige bidrag**

1. Institutter, hvis passiver i alt, minus kapitalgrundlag og dækkede indskud, er lig med eller under 50 000 000 EUR, og hvis aktiver i alt er under 1 000 000 000 EUR, betaler et fast beløb på 1 000 EUR som årligt bidrag for hver bidragsperiode.
2. Institutter, hvis passiver i alt, minus kapitalgrundlag og dækkede indskud, er over 50 000 000 EUR, men lig med eller under 100 000 000 EUR, og hvis aktiver i alt er under 1 000 000 000 EUR, betaler et fast beløb på 2 000 EUR som årligt bidrag for hver bidragsperiode.
3. Institutter, hvis passiver i alt, minus kapitalgrundlag og dækkede indskud, er over 100 000 000 EUR, men lig med eller under 150 000 000 EUR, og hvis aktiver i alt er under 1 000 000 000 EUR, betaler et fast beløb på 7 000 EUR som årligt bidrag for hver bidragsperiode.
4. Institutter, hvis passiver i alt, minus kapitalgrundlag og dækkede indskud, er over 150 000 000 EUR, men lig med eller under 200 000 000 EUR, og hvis aktiver i alt er under 1 000 000 000 EUR, betaler et fast beløb på 15 000 EUR som årligt bidrag for hver bidragsperiode.
5. Institutter, hvis passiver i alt, minus kapitalgrundlag og dækkede indskud, er over 200 000 000 EUR, men lig med eller under 250 000 000 EUR, og hvis aktiver i alt er under 1 000 000 000 EUR, betaler et fast beløb på 26 000 EUR som årligt bidrag for hver bidragsperiode.
6. Institutter, hvis passiver i alt, minus kapitalgrundlag og dækkede indskud, er over 250 000 000 EUR, men lig med eller under 300 000 000 EUR, og hvis aktiver i alt er under 1 000 000 000 EUR, betaler et fast beløb på 50 000 EUR som årligt bidrag for hver bidragsperiode.
7. Hvis instituttet på tilfredsstillende vis godtgør, at det faste beløb, der er omhandlet i stk. 1-6, er højere end bidraget som beregnet i henhold til artikel 5, anvender afviklingsmyndigheden det laveste beløb, jf. dog stk. 8.

8. Uanset stk. 1-6 kan en afviklingsmyndighed træffe en begrundet afgørelse, ved hvilken det fastsættes, at et institut har en risikoprofil, der ikke står i forhold til dets begrænsede størrelse, og anvende artikel 5, 6, 7, 8 og 9 på det pågældende institut. Denne afgørelse baseres på følgende kriterier:

- a) instituttets forretningsmodel
- b) de oplysninger, som instituttet har indberettet i henhold til artikel 14
- c) risikosøjlerne og -indikatorerne omhandlet i artikel 6
- d) den kompetente myndigheds vurdering af instituttets risikoprofil.

9. Stk. 1-8 finder ikke anvendelse på institutter, hvis passiver i alt, minus kapitalgrundlag og dækkede indskud, er lig med eller under 300 000 000 EUR, efter at de i artikel 5, stk. 1, omhandlede passiver er fratrukket.

10. De fradrag, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af stk. 1-9 på institutter, hvis passiver i alt, minus kapitalgrundlag og dækkede indskud, er lig med eller under 300 000 000 EUR, før de i artikel 5, stk. 1, omhandlede passiver er fratrukket.

Artikel 11

Årlige bidrag for institutter omfattet af artikel 45, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU

1. Uden at dette berører artikel 10, beregnes de årlige bidrag for institutter omfattet af artikel 45, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU i overensstemmelse med artikel 9 under anvendelse af 50 % af deres årlige basisbidrag.

2. Hvis afviklingsfinansieringsordningen anvendes over for et institut omfattet af artikel 45, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU i en medlemsstat til et af de formål, der er omhandlet i artikel 101 i direktiv 2014/59/EU, kan afviklingsmyndigheden træffe en begrundet afgørelse om, at artikel 5, 6, 7, 8 og 9 finder anvendelse på de institutter, som har en risikoprofil, der svarer til eller er højere end risikoprofilen for det institut, som har anvendt afviklingsfinansieringsordningen til et af de formål, der er omhandlet i artikel 101 i direktiv 2014/59/EU. Afviklingsmyndigheden skal ved sin afgørelse af, om risikoprofilen er tilsvarende, med henblik på sin begrundede afgørelse tage hensyn til samtlige følgende elementer:

- a) instituttets forretningsmodel
- b) de oplysninger, som instituttet har indberettet i henhold til artikel 14
- c) risikosøjlerne og -indikatorerne omhandlet i artikel 6
- d) den kompetente myndigheds vurdering af instituttets risikoprofil.

Artikel 12

Nyligt tilsynsbelagte institutter eller ændring af status

1. Hvis et institut er et nyligt tilsynsbelagt institut for kun en del af bidragsperioden, fastsættes det delvise bidrag ved at anvende den metodologi, der er anført i afdeling 3, på dets årlige bidrag beregnet under den efterfølgende bidragsperiode ved hensyntagen til det antal fulde måneder af bidragsperioden, for hvilke instituttet er tilsynsbelagt.

2. En ændring af institutters, herunder små institutters, status i løbet af bidragsperioden har ingen konsekvenser for det årlige bidrag, der skal betales i det pågældende år.

Artikel 13

Procedure for opkrævning af de årlige bidrag

1. Afviklingsmyndigheden underretter hvert af de i artikel 2 omhandlede institutter om sin afgørelse om fastsættelse af det årlige bidrag, som hvert institut skal betale, senest den 1. maj hvert år.

2. Afviklingsmyndigheden meddeler afgørelsen på en eller flere af følgende måder:

- a) elektronisk eller ved et tilsvarende kommunikationsmiddel, der giver mulighed for kvittering for modtagelse
- b) ved anbefalet brev med kvittering for modtagelse.

3. Af afgørelsen skal det fremgå, på hvilke vilkår og hvordan det årlige bidrag skal betales, og ligeledes skal andelen af uigenkaldelige betalingsforpligtelser, jf. artikel 103 i direktiv 2014/59/EU, som hvert institut kan anvende, fremgå. Afviklingsmyndigheden accepterer kun sikkerhedsstillelse af en art og på betingelser, der giver mulighed for hurtig realisering, herunder i tilfælde af en afviklingsafgørelse i løbet af en weekend. Sikkerhedsstillelsen værdiansættes konservativt for at afspejle væsentligt forværrede markedsforhold.

4. Uden at det berører andre midler, som afviklingsmyndigheden kan tage i anvendelse, medfører delvis betaling, manglende betaling eller manglende overholdelse af kravene i afgørelsen, at det pågældende institut pålægges dagbøder vedrørende det udestående bidragsbeløb.

Den daglige dagbøderente påløber dagligt på det skyldige beløb til en rentesats, der anvendes af Den Europæiske Centralbank på dennes væsentligste refinansieringstransaktioner, som offentliggjort i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*, gældende på den første kalenderdag i den måned, i hvilken betalingsfristen falder, og forhøjet med otte procentpoint fra den dag, hvor bidraget forfalder.

5. Hvis et institut er et nyligt tilsynsbelagt institut for kun en del af bidragsperioden, opkræves dets delvise årlige bidrag sammen med det årlige bidrag, der er forfaldent for den følgende bidragsperiode.

AFDELING 3

ADMINISTRATIVE ASPEKTER OG SANKTIONER

Artikel 14

Institutters indberetningsforpligtelser

1. Institutter indgiver til afviklingsmyndigheden de seneste foreliggende godkendte årsregnskaber inden den 31. december i året forud for bidragsperioden sammen med påtegningen fra revisor eller revisionsfirma, jf. artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ⁽¹⁾.

2. Institutter skal til afviklingsmyndigheden indgive som minimum de oplysninger, der er omhandlet i bilag II, på individuelt enhedsniveau.

3. Oplysningerne i bilag II, som indgår i kravene vedrørende tilsynsmæssig indberetning, der er fastsat ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 ⁽²⁾, eller i påkommende tilfælde ved andre tilsynsmæssige indberetningskrav gældende for instituttet i henhold til national lovgivning, indgives til afviklingsmyndigheden som indberettet af instituttet i den seneste relevante tilsynsrapport, der er indgivet til den kompetente myndighed, vedrørende referenceåret for årsregnskabet som omhandlet i stk. 1.

4. De i stk. 1, 2 og 3 omhandlede oplysninger indgives senest den 31. januar hvert år for det år, der sluttede den 31. december det foregående år, eller for det pågældende relevante regnskabsår. Hvis den 31. januar ikke er en hverdag, indgives oplysningerne den følgende hverdag.

5. Hvis de oplysninger eller data, der indgives til afviklingsmyndighederne, er omfattet af ajourføringer eller rettelser, skal sådanne ajourføringer eller rettelser indgives til afviklingsmyndighederne uden unødigt forsinkelse.

6. Institutterne indgiver de i bilag II omhandlede oplysninger i de dataformater og i den repræsentationsform, der er fastlagt af afviklingsmyndigheden.

7. De oplysninger, der indgives i henhold til stk. 2 og 3, er underlagt kravene om fortrolighed og tavshedspligt i artikel 84 i direktiv 2014/59/EU.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 af 16. april 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for institutters indberetning med henblik på tilsyn i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 191 af 28.6.2014, s. 1).

*Artikel 15***Afviklingsmyndighedernes forpligtelse til at udveksle oplysninger**

1. Med henblik på beregning af den nævner, der anvendes i forbindelse med den i artikel 7, stk. 1, litra c), omhandlede risikosøjle, indgiver afviklingsmyndighederne senest den 15. februar hvert år til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) de oplysninger, de har modtaget fra alle institutter, der er etableret på deres område, vedrørende interbanklån og -indlån, jf. bilag I, på aggregeret niveau.
2. Senest den 1. marts hvert år meddeler EBA hver afviklingsmyndighed værdien af nævneren vedrørende risikosøjlen som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c).

*Artikel 16***Indberetningsforpligtelser for indskudsgarantiordninger**

1. Senest den 31. januar hvert år indgiver indskudsgarantiordninger til afviklingsmyndighederne beregningen af gennemsnitsbeløbet for dækkede indskud det foregående år, beregnet kvartalsvis, for alle deres medlemskreditinstitutter.
2. Disse oplysninger forelægges både på individuelt og aggregeret niveau for så vidt angår de berørte kreditinstitutter for at gøre det muligt for afviklingsmyndighederne at fastsætte det årlige målniveau for afviklingsfinansieringsordningen i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, og fastsætte det årlige basisbidrag for hvert institut i overensstemmelse med artikel 5.

*Artikel 17***Håndhævelse**

1. Hvis institutter ikke indgiver alle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 14, inden for den i nævnte artikel fastsatte frist, anvender afviklingsmyndigheden skøn eller sine egne antagelser for at beregne det årlige bidrag for det pågældende institut.
2. Hvis oplysningerne ikke indgives senest den 31. januar hvert år, kan afviklingsmyndigheden anvende den højeste risikojusteringsmultiplikator på det pågældende institut, jf. artikel 9.
3. Hvis de oplysninger, som institutterne har indgivet til afviklingsmyndigheden, er omfattet af tilpasninger eller revisioner, justerer afviklingsmyndigheden det årlige bidrag i overensstemmelse med de ajourførte oplysninger efter beregning af det pågældende instituts årlige bidrag for den følgende bidragsperiode.
4. Forskelle mellem det årlige bidrag, der er beregnet og betalt på grundlag af de oplysninger, som er omfattet af tilpasninger eller revisioner, og det årlige bidrag, som skulle have været betalt som følge af justeringen af det årlige bidrag, indregnes i det årlige bidragsbeløb, der er skyldigt for den følgende bidragsperiode. Justeringen foretages ved at nedsætte eller hæve bidragene for den følgende bidragsperiode.

*Artikel 18***Administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger**

Afviklingsmyndighederne kan pålægge administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, jf. artikel 110 i direktiv 2014/59/EU, over for personer eller enheder, der er ansvarlige for overtrædelser af denne forordning.

AFDELING 4

SAMARBEJDSORDNINGER*Artikel 19***Samarbejdsordninger**

1. For at sikre, at bidragene reelt betales, bistår de kompetente myndigheder afviklingsmyndighederne med at udføre opgaver i henhold til denne forordning, hvis sidstnævnte anmoder herom.
2. På anmodning meddeler de kompetente myndigheder afviklingsmyndighederne kontaktoplysningerne for de institutter, som den i artikel 13, stk. 1, omhandlede afgørelse skal meddeles, senest den 1. april hvert år eller den følgende hverdag, hvis den 1. april ikke er en hverdag. Sådanne kontaktoplysninger vedrører navnet på den juridiske person, navnet på den fysiske person, der repræsenterer den juridiske person, adresse, e-mailadresse, telefonnummer, faxnummer og enhver anden oplysning, ved hvilken et institut kan identificeres.

3. De kompetente myndigheder stiller alle oplysninger, der gør det muligt for afviklingsmyndighederne at beregne de årlige bidrag, til rådighed for disse, navnlig oplysninger vedrørende den supplerende risikojustering og relevante undtagelser, som de kompetente myndigheder måtte have indrømmet institutter i henhold til direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013.

AFDELING 5

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 20

Overgangsbestemmelser

1. Hvis de oplysninger, der kræves i tilknytning til en bestemt indikator som omhandlet i bilag II, ikke indgår i det gældende tilsynsmæssige indberetningskrav, der er omhandlet i artikel 14, for referenceåret, anvendes den pågældende risikoindebitor ikke, før det pågældende tilsynsmæssige indberetningskrav finder anvendelse. Vægten af andre tilgængelige risikoindebitorer omjusteres i forhold til deres vægt i henhold til artikel 7, således at summen af deres vægte er 1. I 2015, hvis nogle af de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 16, ikke er tilgængelige for indskudsgarantiordningen senest den 31. januar med henblik på beregning af det årlige målniveau omhandlet i artikel 4, stk. 2, eller det årlige basisbidrag for hvert institut omhandlet i artikel 5, og indskudsgarantiordningen har givet meddelelse herom, meddeler de relevante kreditinstitutter afviklingsmyndighederne disse oplysninger senest den nævnte dato. Uanset artikel 13, stk. 1, gælder for så vidt angår de bidrag, der skal betales i 2015, at afviklingsmyndighederne skal meddele hvert institut deres afgørelse vedrørende fastsættelsen af det årlige bidrag, de skal betale, senest den 30. november 2015.
2. Uanset artikel 13, stk. 4, gælder for så vidt angår de bidrag, der skal betales i 2015, at det skyldige beløb i henhold til den i artikel 13, stk. 3, omhandlede afgørelse skal betales senest den 31. december 2015.
3. Uanset artikel 14, stk. 4, gælder for så vidt angår de oplysninger, der skal indgives til afviklingsmyndigheden i 2015, at de i nævnte stykke omhandlede oplysninger skal indgives senest den 1. september 2015.
4. Uanset artikel 16, stk. 1, skal indskudsgarantiordningerne senest den 1. september 2015 til afviklingsmyndigheden indgive oplysningerne om beløbet for dækkede indskud pr. 31. juli 2015.
5. Indtil udløbet af den indledende periode, der er omhandlet i artikel 69, stk. 1, i forordning (EU) nr. 806/2014, kan medlemsstaterne tillade institutter, hvis passiver i alt minus kapitalgrundlag og dækkede indskud er over 300 000 000 EUR, og hvis aktiver i alt er lig med eller under 3 000 000 000 EUR, at betale et fast beløb på 50 000 EUR for de første 300 000 000 EUR passiver i alt, minus kapitalgrundlag og dækkede indskud. Ved passiver i alt minus kapitalgrundlag og dækkede indskud over 300 000 000 EUR bidrager sådanne institutter i henhold til denne forordnings artikel 4-9.

Artikel 21

Ikkrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. oktober 2014.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

BILAG I

PROCEDURE FOR BEREGNING AF INSTITUTTERNES ÅRLIGE BIDRAG

TRIN 1

Beregning af indikatorerne baseret på rådata

Afviklingsmyndigheden beregner nedenstående indikatorer ved anvendelse af følgende mål:

Søjle	Indikator	Mål
Risikoeksponering	Instituttets kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver ud over MREL	$\left(\frac{\text{Kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver}}{\text{Passiver i alt, herunder kapitalgrundlag}} \right) - \text{MREL}$ <p>idet der med henblik på denne indikator gælder:</p> <p>»Kapitalgrundlag«: summen af kernekapital og supplerende kapital i henhold til definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 118), i forordning (EU) nr. 575/2013.</p> <p>»Nedskrivningsrelevante passiver«: summen af de i artikel 2, stk. 1, nr. 71), i direktiv 2014/59/EU omhandlede passiver.</p> <p>»Passiver i alt«: som defineret i artikel 3, nr. 11), i denne forordning. Derivatpassiver medtages blandt passiver i alt baseret på, at der gives fuld anerkendelse af modparters nettingrettigheder.</p> <p>»MREL«: minimumskravet for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som defineret i artikel 45, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU.</p>
Risikoeksponering	Gearingsgrad	Gearingsgrad som defineret i artikel 429 i forordning (EU) nr. 575/2013 og indberettet i henhold til bilag X til gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014.
Risikoeksponering	Egentlig kernekapitalprocent	Egentlig kernekapitalprocent som defineret i artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013 og indberettet i henhold til bilag I til gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014.
Risikoeksponering	TRE/Aktiver i alt	$\left(\frac{\text{TRE}}{\text{Aktiver i alt}} \right)$ <p>hvor:</p> <p>»TRE«: den samlede risikoeksponering som defineret i artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.</p> <p>Aktiver i alt er defineret i artikel 3, nr. 12), i denne forordning.</p>
Stabiliteten og mangfoldigheden af finansieringskilderne	Net stable funding ratio	Net stable funding ratio som indberettet i henhold til artikel 415 i forordning (EU) nr. 575/2013.
Stabiliteten og mangfoldigheden af finansieringskilderne	Likviditetsdækningsgrad	Likviditetsdækningsgrad som indberettet i henhold til artikel 415 i forordning (EU) nr. 575/2013 og til delegeret forordning (EU) 2015/61.
Instituttets betydning for stabiliteten i det finansielle system eller i økonomien	Andel af interbanklån og -indskud i EU	$\left(\frac{\text{Interbanklån} + \text{interbankindskud}}{\text{Samlede interbanklån og -indskud i EU}} \right)$ <p>hvor:</p> <p>Interbanklån defineres som summen af de regnskabsmæssige værdier af lån og forskud til kreditinstitutter og andre finansielle selskaber som fastlagt med henblik på indberetningsskema nr. 4.1, 4.2, 4.3 og 4.4 i bilag III til gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014.</p>

Søjle	Indikator	Mål
		<p>Interbankindskud defineres som den regnskabsmæssige værdi af kreditinstitutters og andre finansielle selskabers indskud som fastlagt med henblik på indberetningsskema nr. 8.1 i bilag III til gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014.</p> <p>Samlede interbanklån og -indskud i EU er summen af de samlede interbanklån og -indskud hos institutterne i hver medlemsstat som beregnet i henhold til artikel 15.</p>

TRIN 2

Diskretisering af indikatorerne

- I notationen i det følgende er n et indeks for institutter, i et indeks for indikatorer inden for søjler og j et indeks for søjler.
- For hver indikator baseret på rådata fra trin 1, x_{ij} , undtagen indikatoren »omfanget af tidligere ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige«, beregner afviklingsmyndigheden antallet af intervaller (»bins«), k_{ij} , som det nærmeste hele tal til:

$$1 + \log_2(N) + \log_2 \left(1 + \frac{|g_{ij}|}{\sigma_g} \right),$$

hvor:

N er antallet af institutter, som bidrager til den afviklingsfinansieringsordning, for hvilken indikatoren beregnes

$$g_{ij} = \frac{\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N (x_{ij,n} - \bar{x})^3}{\left[\frac{1}{N-1} \sum_{n=1}^N (x_{ij,n} - \bar{x})^2 \right]^{3/2}},$$

$$\bar{x} = \frac{\sum_{n=1}^N x_{ij,n}}{N},$$

$$\sigma_g = \sqrt{\frac{6(N-2)}{(N+1)(N+3)}}.$$

- For hver indikator, undtagen indikatoren »omfanget af tidligere ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige«, henfører afviklingsmyndigheden det samme antal institutter til hvert interval, idet institutter med de laveste værdier af den på rådata baserede indikator henføres til første interval. Hvis antallet af institutter ikke præcist kan divideres med antallet af intervaller, henføres et yderligere institut til hvert af de første r intervaller, hvor r betegner restværdien af divisionen af antallet af institutter, N , med antallet af intervaller, k_{ij} , startende med det interval, som indeholder institutterne med de laveste værdier af den på rådata baserede indikator.
- For hver indikator, undtagen indikatoren »omfanget af tidligere ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige«, tildeler afviklingsmyndigheden samtlige institutter i et givet interval værdien svarende til det pågældende intervals nummer, idet der tælles fra venstre mod højre, således at værdien af den diskretiserede indikator defineres som $I_{ij,n} = 1, \dots, k_{ij}$.
- For indikatorerne i artikel 6, stk. 5, litra a) og b), gælder dette trin kun, hvis afviklingsmyndigheden definerer dem som kontinuerte variable.

TRIN 3

Omskalering af indikatorerne

Afviklingsmyndigheden omskalerer hver indikator fra trin 2, I_{ij} , over intervallet 1-1 000 ved anvendelse af følgende formel:

$$RI_{ij,n} = (1\ 000 - 1) * \frac{I_{ij,n} - \min_n I_{ij,n}}{\max_n I_{ij,n} - \min_n I_{ij,n}} + 1,$$

hvor minimum- og maksimumfunktionernes argumenter er værdierne for alle til afviklingsfinansieringsordningen bidragende institutter, for hvilke indikatoren beregnes.

TRIN 4

Inddragelse af det tildelte fortegn

1. Afviklingsmyndigheden anvender følgende fortegn på indikatorerne:

Søjle	Indikator	Fortegn
Risikoeksponering	Instituttets kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver ud over MREL	-
Risikoeksponering	Gearingsgrad	-
Risikoeksponering	Egentlig kernekapitalprocent	-
Risikoeksponering	TRE/Aktiver i alt	+
Stabiliteten og mangfoldigheden af finansieringskilderne	Net stable funding ratio	-
Stabiliteten og mangfoldigheden af finansieringskilderne	Likviditetsdækningsgrad	-
Vigtigheden af et institut for det finansielle systems eller økonomiens stabilitet	Andel af interbanklån og -indsud i EU	+
Supplerende risikoindikatorer, som bestemmes af afviklingsmyndigheden	Medlemskab af institutsikringsordning	-
Supplerende risikoindikatorer, som bestemmes af afviklingsmyndigheden	Omfanget af tidligere ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige	+

For indikatorer med positivt fortegn svarer højere værdier til højere risikograder for et institut. For indikatorer med negativt fortegn svarer højere værdier til lavere risikograder for et institut.

Afviklingsmyndigheden bestemmer indikatorerne handelsaktiviteter, ikke-balanceførte eksponeringer, derivater, kompleksitet og mulighed for afvikling og angiver deres fortegn i overensstemmelse hermed.

2. Afviklingsmyndigheden anvender følgende transformation på hver omskalerede indikator fra trin 3, $RI_{ij,n}$, med henblik på inddragelse dens fortegn:

$$TRI_{ij,n} = \begin{cases} RI_{ij,n} & \text{if sign} = \text{«-»} \\ 1001 - RI_{ij,n} & \text{if sign} = \text{«+»} \end{cases}$$

TRIN 5

Beregning af den sammensatte indikator

1. Afviklingsmyndigheden aggregerer indikatorerne i inden for hver søjle j , idet den beregner et vægtet aritmetisk gennemsnit ved hjælp af følgende formel:

$$PI_{j,n} = \sum_{ij=1}^{N_j} w_{ij} * TRI_{ij,n} = w_{1j} * TRI_{1j,n} + \dots + w_{N_j} * TRI_{N_j,n},$$

hvor:

w_{ij} er vægten af indikator i i søjle j som defineret i artikel 7

N_j er antallet af indikatorer inden for søjle j .

2. Med henblik på beregning af den sammensatte indikator aggregerer afviklingsmyndigheden søjlerne j , idet den beregner et vægtet geometrisk gennemsnit ved hjælp af følgende formel:

$$CI_n = \prod_j PI_{j,n}^{W_j} = PI_{1,n}^{W_1} * \dots * PI_{j,n}^{W_j},$$

hvor:

W_j er vægten af søjle j som defineret i artikel 7

J er antallet af søjler.

3. Afviklingsmyndigheden anvender følgende transformation, således at den endelige sammensatte indikator defineres, så den antager højere værdier for institutter med højere risikoprofiler:

$$FCI_n = 1\,000 - CI_n.$$

TRIN 6

Beregning af de årlige bidrag

1. Afviklingsmyndigheden omskalerer den endelige sammensatte indikator fra trin 5, FCI_n , over det i artikel 9 definerede interval ved anvendelse af følgende formel:

$$\tilde{R}_n = (1,5 - 0,8) * \frac{FCI_n - \min_n FCI_n}{\max_n FCI_n - \min_n FCI_n} + 0,8,$$

hvor minimum- og maksimumfunktionernes argumenter er værdierne for alle til afviklingsfinansieringsordningen bidragende institutter, for hvilke den endelige sammensatte indikator beregnes.

2. Afviklingsmyndigheden beregner det årlige bidrag for hvert institut n , undtagen for institutter i henhold til artikel 10 og for den faste del af institutternes bidrag, på hvilken medlemsstaterne anvender artikel 20, stk. 5, som:

$$c_n = Target * \frac{\frac{B_n}{\sum_{p=1}^N B_p} \cdot \tilde{R}_n}{\sum_{p=1}^N \left(\frac{B_p}{\sum_{q=1}^N B_q} \cdot \tilde{R}_p \right)},$$

hvor:

p, q angiver institutter

Target er det årlige målniveau som fastlagt af afviklingsmyndigheden i henhold til artikel 4, stk. 2, minus summen af bidragene beregnet i henhold til artikel 10 minus ethvert fast beløb, som måtte blive betalt i henhold til artikel 20, stk. 5

B_n er værdien af passiverne (ekskl. kapitalgrundlag) minus dækkede indskud for institut n justeret i henhold til artikel 5 og med forbehold for artikel 20, stk. 5.

BILAG II

DATA, SOM SKAL INDBERETTES TIL AFVIKLINGSMYNDIGHEDERNE

- Aktiver i alt som defineret i artikel 3, nr.12)
 - Passiver i alt som defineret i artikel 3, nr. 11)
 - Passiver omfattet af artikel 5, stk. 1, litra a), b), c), d), e) og f)
 - Passiver, der opstår på grundlag af derivatkontrakter
 - Passiver, der opstår på grundlag af derivatkontrakter værdiansat i henhold til artikel 5, stk. 3
 - Dækkede indskud
 - Samlet risikoeksponering
 - Kapitalgrundlag
 - Egentlig kernekapitalprocent
 - Nedskrivningsrelevante passiver
 - Gearingsgrad
 - Likviditetsdækningsgrad
 - Net stable funding ratio
 - Interbanklån
 - Interbankindskud
-